

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 6123

Doknr.
266041

Dato
23-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 12. juni 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 544 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF).

Spørgsmål nr. 544:

”Mener ministeren, at en kommune lever op til princippet i servicelovens § 112 om ”bedst og billigst” og handicapkonventionens principper, om at en borger skal have mulighed for:

- fuld og effektiv deltagelse og inklusion i samfundslivet,
- at fremme beskæftigelsesmuligheder og karrieremuligheder for personer med handicap på arbejdsmarkedet og
- hjælpemiddelteknologi af god kvalitet,

når man i stedet for at tildele en borger med et fysisk handicap med en faglig uddannelse som f.eks. en kok et hjælpemiddel i form af benprotese, der kan tåle vand, tildeleler en ringere og billigere benprotese, således at vedkommende de facto forhindres i søge job i et køkken?”

Svar:

Jeg vil starte med at understrege, at jeg ikke kan gå ind i konkrete sager.

Når det er sagt, vil jeg understrege, at kommunerne er forpligtet til at yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, hvis hjælpemidlet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af funktionsnedsættelsen, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Bevilling af hjælpemidler og forbrugsgoder skal medvirke til, at borgeren får mulighed for at føre en så normal og selvstændig tilværelse som muligt og i størst mulig grad gøre den pågældende uafhængig af andres bistand i dagligdagen. Tildeling af et hjælpemiddel eller forbrugsgode skal samtidig sikre, at borgere med varigt nedsat funktionsevne, der ønsker det, får mulighed for at få eller bevare en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Kommunen er forpligtet til at tilrettelægge hjælpen på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte. Kommunen skal træffe afgørelse på baggrund af faglige og økonomiske hensyn, og hensynet til økonomi må aldrig stå alene.

Med venlig hilsen
Astrid Krag